

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 104 - SVIBANJ 2013.

ISSN 1821-3758

9 771821 375004

Dragi Hrckovci!

Upis u prvi razred osnovne škole uveliko traje, ali ako ima budućih prvašića koji još nisu izabrali školu i jezik na kojem će pohađati nastavu, imaju za to još točno dva tjedna. Hrcko se nada što većem broju djece koja će učiti na svom materinjem jeziku, te čitati svoj podlistak i slati mu svoje radove.

Zima je prošla, a ljetno je došlo. Nažalost, nismo puno mogli uživati u prekrasnim i ugodnim danima proljeća, jer nas je nakon hladnih dana ubrzo ugrijalo pretoplo sunce. No, vjerujem da vama ne smetaju previsoke temperature i kako vam je najvažnije da slobodno vrijeme možete provoditi vani u igri i druženju.

Školska je godina na izmaku, pa ako je potrebno, zadržite se malo duže za svojim pisaćim stolovima, kako bi vam prosjek ocjena bio što bolji, a ljetni mjeseci što bezbrižniji.

U međuvremenu, uživajte i čitajući Hrcka, a prije ljetne stanke stiže vam još jedan broj, i to ranije nego inače – već 7. lipnja.

Do tada veeeeeliki i topli pozrav!

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

Pjesnik i knjiga u školama u Plavni i Vajskoj.....4

Pjesnička radionica u Plavni.....5

Zašto volim ići u hrvatski odjel6-7

Tri zlatne diplome za recitatore na hrvatskom jeziku...8

Dan obitelji.....16-17

Sigre na salašu.....18

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić-Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Katarina Čeliković, Ana Čavrgov, Marina Piuković, Vesna Huska, Miranda Glavaš-Kul i Zoltan Sič

Lektorica: Katarina Vasiljčuk

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Obrada slika: Nada Sudarević

E-mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

»Čitam i skitam« u Beogradu

Sudionici Kviza za poticanje čitanja »Čitam i skitam«, koji su osvojili nagradni besplatni izlet, putovali su 24. travnja u Beograd. Posjetili su Biblioteku grada Beograda, u Rimskoj dvorani su pogledali crtani film po tekstu braće Grimm, kojima je i bio posvećen ovogodišnji kviz, obišli su Kalemegdan, igrali se i na koncu dana šetali po žici.

Ovim je završen peti po redu Kviz za poticanje čitanja »Čitam i skitam«. Do sljedećeg posjetite Gradsku knjižnicu i »skitajte«, čitajući nove naslove koji su pristigli na Dječji odjel.

B. I.

Hrckovi detekтиви

Ljubiteljima poezije za djecu, pitanje koji slijedi neće biti teško i neće morati glumiti male detektive. A oni koji nisu sigurni ili ne znaju odgovor, neka prelistaju stranice u potrazi za rješenjem. Pitanje glasi: **»Kako se zove pjesnik iz Bođana koji je napisao knjigu 'Čudan ovaj bili svijt'?'«**

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«.

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!

Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

Nažalost, ovoga puta nisam imala baš puno posla s kuponima. Teško je bilo pitanje ili ste zbog proljetnog raspusta zaboravili na Hrcka? Ne samo što je stigao mali broj kupona, nego je samo osam njih s točnim odgovorima. Tako da će se nekim Hrckovim detektivima posrećiti da ponovno budu nagrađeni, a izabrala sam i njih dvoje koji su točno odgovorili na pitanje iz pretprošlog broja, kako bi i ovaj put podijelili deset nagrada. I ovdje vas podsjećam da sljedeći broj Hrcka izlazi već 7. lipnja, tako da onaj tko želi sudjelovati u nagradnoj igri, neka piše, ako ne isti dan kada dobije svoj podlistak, onda početkom sljedećeg tjedna, kako bi nam vaši kuponi stigli na vrijeme.

A točan odgovor na pitanje iz prošlog broja je - **15 puta dnevno.**

Dobitnici nagrade su:

1. Luka Crvenković, IV. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
 2. Marija Dulić, IV. h, OŠ »M. Vuković«, Subotica
 3. Marko Godar, II. a, OŠ »M. Vuković«, Subotica
 4. Ana Vereb, III. a, OŠ »M. Gubec«, D. Tavankut
 5. Mihaela Dulić, III. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
 6. Nikola Godar, IV. a, OŠ »M. Vuković«, Subotica
 7. Lucija Horvacki, IV. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
 8. Nikola Ahtolović, IV/2, OŠ »I. Széchenyi«, Subotica
 9. Josipa Stantić, VI. b, OŠ »V. Nazor«, Đurđin
 10. Regina Dulić, V. h, OŠ »M. Vuković«, Subotica
- Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

PJESNIK I KNJIGA U ŠKOLAMA U PLAVNI I VAJSKOJ

Čudan ovaj bili svijt

Vjerni čitatelji »Hrčka« sigurno se sjećaju knjige poezije za djecu »Čudan ovaj bili svijt« pjesnika iz Bođana Josipa Dumendžića – Meštra, koju je prošle godine tiskala Hrvatska čitaonica. Ona je prvi puta predstavljena u Subotici na Dani-ma Balinta Vujkova.

Ova vrlo zanimljiva knjiga, koja govori o djetinjstvu pjesnika Josipa, predstavljena je 22. ožujka učenicima u osnovnim škola-ma »Ivo Lola Ribar« u Plavni i »Aleksa Šantić« u Vajskoj.

Učenici koji imaju predmet hrvatski jezik s elementima nacio-nalne kulture odlično su se pripremili za susret s pjesnikom. Ras-položenje je bilo na visini kada su s pjesnikom Josipom u razred ušli i gosti iz Subotice. U Plavni su djeca s nastavnicom Nerminom Košutić otpjevali jednu pjesnikovu pjesmu, a nakon toga recitirali stihove iz knjige. Pjesnik Meštar je posebno bio radostan što je čuo kako djeca govore njegove pjesme na šokačkoj ikavici. Imali su oni i pitanja za njega na koja je odgovarao, ali i savjeto-vao: »Kada sam išao u školu Paulinum u Subotici, napisao sam prvu pjesmu. Puno sam čitao. Savjetujem i vama da što više čitate, pažljivo slušate i učite. Važne su dvije stvari: imati naviku čita-nja i očuvanja svoga materinjeg jezika. Nastojte da vam nijedan dan ne prođe, a da ne pročitate barem jednu stranicu, bilo da je to redovita lektira ili neko drugo štivo nami-jenjeno za vašu dob. Iz svega što pročitate, nastojte izvući neku pouku i nešto naučiti, jer znanja nikad nije dosta.«

Slično je bilo i u školi u Vajskoj gdje je djecu pripremila nastavnica Milena Baždar.

Pjesnika je predstavila urednica knjige Katarina Čeliković i tom prigodom darovala knjige školskim knjižnicama kako bi i druga djeca mogla čitati ovu knjigu poezije.

Anđela Horvat, koja skrbi upravo o nastavi na hrvatskom jeziku u Hrvatskom nacional-nom vijeću, bila je vrlo dirnuta recitiranjem Meštrovih pjesama i čestitala svima koji su se tako lijepo pripremili za susret s njim. Sve je to pratilo budno oko kamere našeg tele-vizijskog novinara Josipa. A podršku ovom prekrasnom susretu dao je i ravnatelj Zavoda za kulturu vojvođanskih Hrvata Tomislav Zigmanov. Neki od učenika su poželjeli nasta-viti školovanje u Subotici, a prijateljstva stvorena u društvu pjesnika će se nastaviti.

Do našeg sljedećeg druženja s pjesnikom Josipom u nekoj od škola, želimo vam puno lijepih stihova na lijepoj i toploj ikavici, koju ne smijemo nikada zaboraviti.

K. Č.

Pjesnička radionica u Plavni

U Plavni, malom mjestu pokraj Dunava, stanovao je djed jednog od najvećih hrvatskih pjesnika - Antuna Gustava Matoša. Djed se zvao Grga, a bio je učitelj i kantor u crkvi sv. Jakova. Tu su rođeni i Matošev otac i majka Josipa Andrića, poznatog književnika i glazbenika. U tom malom mjestu već pet godina se održavaju Dani A. G. Matoša i dr. Josipa Andrića.

Osim slikara, profesora, tamburaša i glumaca, u program su se ove godine uključili i učenici koji uče hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture. S nastavnicom Herminom Košutić pripremili su se za svečanu akademiju na kojoj su govorili stihove svećenika i pjesnika Alekse Kokića. Raspoložena ekipa učenika okupila se u subotnje popodne, 27. travnja, na kreativnoj radionici, koju su vodile Katarina Čeliković iz Zavoda za kulturu vojvođanskih Hrvata i Bernadica Ivanković iz Hrvatske čitaonice. Ovdje su saznali kako je ovo godina u kojoj stoti rođendan ima Alekse Kokića, koji je umro vrlo mlad, ali je ostavio brojne lijepe pjesme. Za svoje roditelje i publiku napravili su iznenađenje. U proljetnom raspoloženju djeca su napravila leptire koji su nosili Aleksine stihove kao dar publici. Bila je to dobro čuvana tajna sve do početka svečane akademije, u kojoj su u prvom dijelu mali Plavanjci imali glavnu ulogu.

Nakon što su otpjevali pjesmu »Đače uči« Alekse Kokića, koju je uglazbio Zvonimir Pelajić, počeo je recital u kojem su sudjelovali: Antonio, Ljubica, Ena, Valentina, Marina, Magdalena, Goran, Vedran, Mateo, Luka, Biljana, Sara, Stefan, Matej, Andrej te Martina i Zdenko iz Subotice. Djevojčice u plavanjskoj šokačkoj nošnji podijelile su zatim svima leptire sa stihovima Alekse Kokića, koje su za uspomenu ponijeli kući. Bilo je to doista lijepo iznenađenje koje su svi u radionici predano radili, a ostat će im u dragom sjećanju.

K. Č.

Zašto volim ići u hrvatski odjel

Učenici OŠ »Matija Gubec« u Donjem Tavankutu:

Sara Vuković, III. a: Volim ići u hrvatski odjel, svakoga mi dana novu sreću daje. Volim učiti i pisati, svakog dana zabavljam se učeći. Najdraži predmet mi je hrvatski, uvijek naučim i pročitam nešto novo. Učiteljica nam daje lijepe knjige, lektiru za čitanje. Ona obožava moje pjesme koje pišem. Upoznala sam i Luko Paljetka i darovala mu svoju pjesmu. Jako mi je lijepo u hrvatskom odjelu.

Milena Mamužić, IV. a: Idem u hrvatski odjel, baš kao i moji najbolji drugari Matija, Kristina, Lucija, Danijela i Nikola. Volim ići u hrvatski odjel zato što na satovima hrvatskog jezika puno učimo i često čitamo pripovijetke i basne u kojima ima pouka, a to mi se jako sviđa. Osim hrvatskog jezika, volim i tjelesni odgoj i likovnu kulturu. Najviše se moram truditi i učiti prirodu i društvo, ali mi je svakako zanimljivo gradivo, iako je malo teško. Jako sam sretna i zadovoljna u hrvatskom odjelu.

Đaci

Dodite đaci prvaši,
upišite se u hrvatski razred.

Pišite, učite, crtajte,
naučite nešto zanimljivo.

Dodi sa mnom,
pokazat ću ti nešto novo.
U hrvatski razred upiši se ti.
Zajedno ćemo biti ti i ja.

**Magdalena Temunović, IV. c,
OŠ »Ivan Milutinović« Subotica**

Učenici III. h OŠ »Matko Vuković« u Subotici:

Vladan Matković: Naš je odjel pun veselja i mašte, jako smo složni. Naši su đaci jako marljivi i savjesni. Uglavnom naši učenici postižu visoke rezultate na raznim natjecanjima - recitatorskim, matematičkim i mnogim drugim. A najbolje je to što smo skupa kao jedno i tako dolazimo do našeg cilja. Zajedničkim snagama postizemo sve! Svi se jako volimo i jedni druge poštujemo. Najbolji smo prijatelji i volimo se družiti. Iako se nekad posvađamo, uglavnom to traje kratko.

Josip Pančić: Moj se hrvatski odjel jako dobro slaže. Moji prijatelji i ja se jako lijepo družimo i volimo. Tako se i vi trebate lijepo družiti, a ne tući se i svađati. U našem odjelu su tri djevojčice i četiri dječaka. Naša draga učiteljica Ana Čavrgov se ponekad ljuti na nas, ali znam da ćemo se popraviti. Ona je jako dobra učiteljica, poštuje nas. Bit će vam drago ako vam ona bude učiteljica. Ona će vam predavati hrvatski, matematiku, glazbeni, vjeronauk i likovni odgoj. S njom ćete putovati svugdje, snimati filmove, ići na razna natjecanja. Veselit ćete se svakom provedenom danu u školi. Postat ćete dobri i radosni, baš kao i mi.

Što volim u školi

Ja najviše volim likovnu kulturu. Crtamo flomasterima, voštanim i vodenim bojama, a ja najviše volim tempere. Idem vježbati crtanje i kod moje starije prijateljice. Često crtamo odjeću za modne revije. Iz hrvatskog jezika mi se dopala lektira »Grga Čvarak« koju smo trebali ilustrirati. Volim kad dobijem zadatak da crtežom predstavim kako zamišljam ono što sam pročitala. Tako i na satima hrvatskog mogu crtati. Iz matematike mi je najveći izazov kontrolna zadaća. Radujem se uspješno savladanim zadacima i naravno peticama koje slijede kao nagrada. Na satima glazbe volim svirati tri-angl i smišljati pokrete uz glazbu ili plesati neki ples. Za priredbu smo osmislili koreografiju za pjesmu »Volim lito na salašu«. Snimala nas je i televizija. Na tjelesnom radimo vježbe, kolutove, svladavamo prepreke. Ja sam vješta i ništa mi nije problem. Kada smo prošle godine bili prvi put na klizalištu, učiteljica se čudila kako se dobro kličem, kao da sam se već puno puta klizala. Osim sati, interesantni su odmori jer tada igramo lovice. Također volim kad idemo negdje, npr. u kazalište, ZOO vrt, u knjižnicu ili na maskenbal. Kako što vidite, ima puno interesantnih stvari, a o onima manje interesantnim ćemo drugi put.

**Mateja Evetović, II. h,
OŠ »Sveti Sava« Subotica**

TEMA BROJA

Volim ići na sate hrvatskog

Učenica sam III. razreda OŠ »Ivo Lola Ribar« u Plavni i izučavam hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture, otkako je uveden u našu školu. Moji su mi roditelji govorili o našem podrijetlu i korijenima, te smo stoga htjeli bolje upoznati hrvatski jezik i kulturu. Volim ići na sate hrvatskog, jer se lijepo družimo, recitiramo, pjevamo. Putovali smo i upoznala sam vršnjake iz drugih mjesta u Vojvodini. Bila sam i na Hrckovom maskenbalu u Subotici i jedva čekam ponovno ići nekuda i upoznati nove prijatelje. Najviše volim pjevati i plesati i članica sam Hrvatske udruge kulture »Matoš« u Plavni.

Sara Čelić

Dan moje škole

Prvi dan proljeća je dan koji donosi radost svoj djeci. Toga dana slavimo i Dan naše škole. Recitiramo, pjevamo, plešemo, glumimo u čast Suncu, pticama, cvijeću i travi, ali pjevamo i na taj dan rođenom velikom hrvatskom pjesniku Ivanu Goranu Kovačiću, koji je svoje ime darovao našoj školi. U njegovu čast priredimo sportska događanja, ali isto tako i kulturno-zabavni program. Programom dominiraju recitali složeni od njegovih pjesama, ali i zborna pjevanje, plesne koreografije i igrokazi. Jednog od budućih dana, kad više ne budem učenica ove škole, negdje daleko, daleko, živjet će u meni lijepa sjećanja. Prepoznat ću u njima proljeće, cvijeće, zelenu travu, prepoznat ću i svoju radost i svoj djetinji ponos na samo svoju školu i samo mog pjesnika Ivana Gorana Kovačića, čije ime baš moja škola nosi.

Anđela Klecin, III. b,
OŠ »Ivan Goran Kovačić« Sonta

Učenici III. b OŠ »Vladimir Nazor« u Đurđinu:

Katarina Ivković Ivandekić: Volim ići u hrvatski odjel. Kada su mene upisali u hrvatski odjel bila sam presretna. Kada sam prošla prvi i drugi razred, došla sam u treći, sve više sam znala i sve sam više poznavala moje drugare. Jedanput je učiteljica dala ponudu za more. Kada je došao taj dan da moramo ići, bila sam jako sretna. Jako sam se lijepo provela zato što smo svake noći išli na fešte. Upoznala sam puno prijatelja koji također idu u hrvatski razred. Kada smo došli kući, nedostajalo mi je more. Jedanput, kada smo išli na Hrckov maskenbal, maskirala sam se u vilu. Ja volim ići u hrvatski odjel, zato što dobivamo puno darova i zato što je zabavno.

Krunoslav Dulić: Ovo je hrvatski odjel koji ću vam opisati. Prednosti u hrvatskom odjelu su paketi i more. Meni je jako dobro u hrvatskom odjelu zbog mira. Skoro se svi super slažemo. Prošle godine smo bili na moru u Novom Vinodolskom. Svi smo se zabavljali, plivali u moru, šetali se, jeli sladoled i išli u disko. Za Svetog Nikolu smo dobili velike pakete sa slasticama. Ove godine je bio Hrckov maskenbal. Na maskenbalu sam bio kauboj. Sada smo svi sretni. Ja volim ići u hrvatski odjel zbog društva i mora.

Josipa Stantić, IV. b: Tko voli ići u hrvatski odjel? Ja volim. Imam odličnu učiteljicu Vericu Farkaš i odlične prijatelje Luku Crvenkovića, Josipu Dulić i Luciju Horvacki. Iako nas ima malo, mi se uvijek slažemo <3. Moja učiteljica Verica mi uvijek pomaže ono što ne razumijem. Pravimo kreativne radove. Moja prijateljica (prava matematičarka) Lucija mi pomogne u zadacima iz matematike (ako ne razumijem). Josipa jako dobro zna pisati pismene sastavke iz hrvatskog jezika. Luka ponekad nije dobre volje pa ne uradi domaće zadatke. A ja znam ponekad biti kao Lucija i Josipa ;-). Ima još puno razloga zašto volim hrvatski odjel, primjerice, dobivamo besplatno novine »Hrvatska riječ«, koje imaju dječji podlistak »Hrcko«. Svi mi imamo iste običaje, svi pričamo hrvatski. Ako idemo u hrvatski odjel, možemo ići na ljetovanje u Novi Vinodolski tjedan dana, bez roditelja (to je ludilo!!! :-P). Volim se igrati i sa srpskim odjelom, ali ipak je bolji hrvatski odjel! :-) Možda vam se ne sviđa moj sastavak, ali hrvatski odjel je cool! <3 Na internetu možete otići i na »youtube« i utipkajte »uvijek budi svoj«!

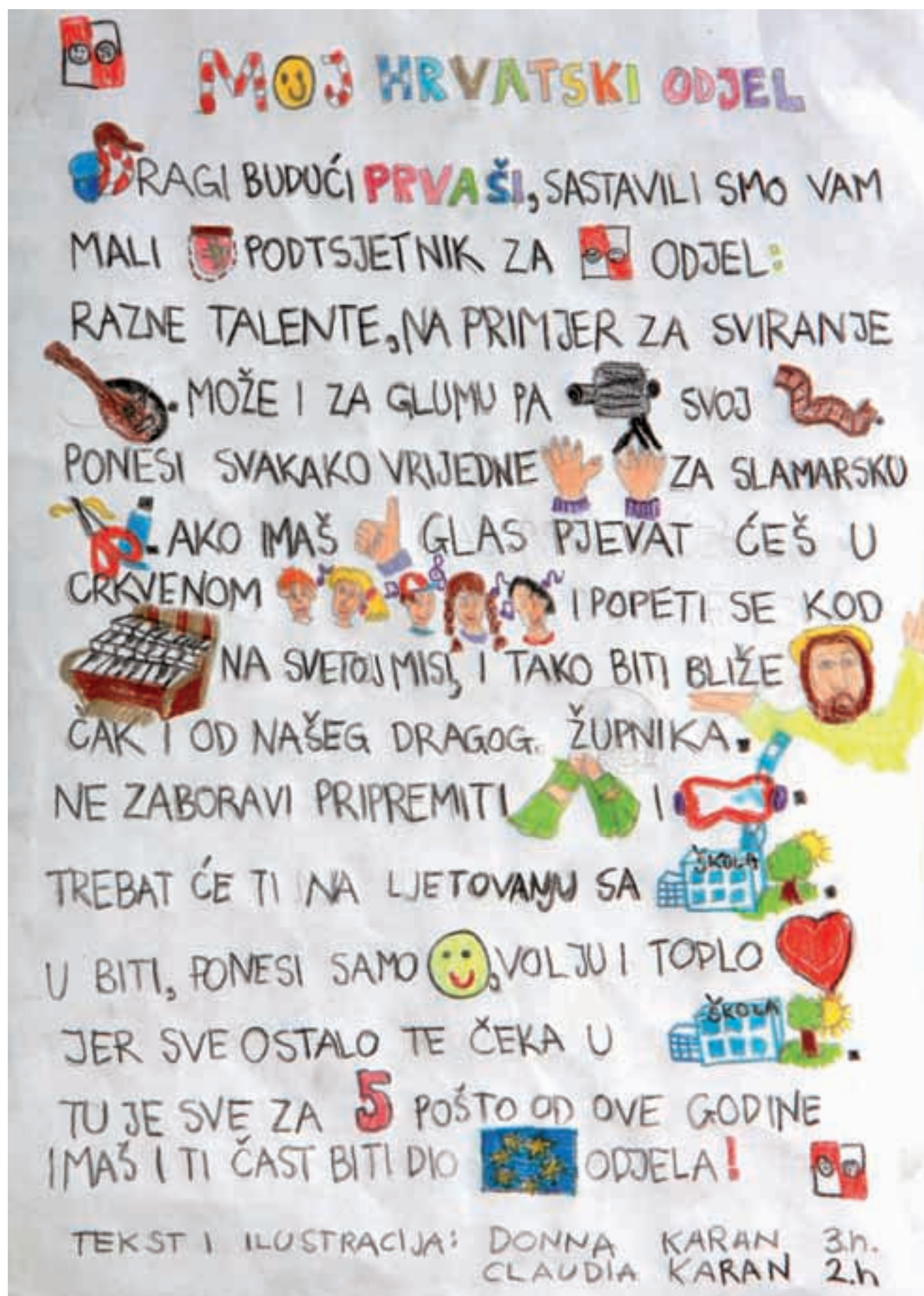
Pjesma za prvaše

Predškolci, i vi, ostala dobra djeca,
postajete prvaši,
dođite, nećete dobiti keca.
Nemojte se plašiti,
mi ćemo vas zabaviti.
Igre, slova,
sve do krova,
a kad to naučite
moći ćete se igrati.
Čekamo mi vas,
u rukavu ćete imati AS.

Tomislav Huska, IV. c,
OŠ »Ivan Milutinović« Subotica

HRCKO

DUHOVNI KUTAK

Vjeroučiteljica Ana

HRCKO

Veliki uspjeh na 44. pokrajinskoj smotri recitatora u Sečnju

Lijepo kazivanje poezije ima dugu tradiciju u Subotici i nije čudno da sada već drugu godinu zaredom recitatori na hrvatskom jeziku na Pokrajinskoj smotri recitatora osvajaju zavidne rezultate. Pripale su im tri zlatne diplome od kojih je jedna i plasman na republičko natjecanje.

Naime, od 19. do 21. travnja Sečanj je bio domaćin 44. pokrajinske smotre recitatora »Pjesniče naroda mog«, na kojoj su recitali najbolji recitatori iz svih pet zona u Vojvodini, podijeljeni na tri razine.

Tijekom ova tri dana nastupilo je 177 recitatora, među kojima i 18 učenika iz Grada Subotice, od kojih je petero govorilo na hrvatskom jeziku. Sam plasman na Pokrajinsku smotru recitatora je veliki uspjeh i stoga ćemo posebnu pozornost posvetiti svakom recitatoru ponaosob.

Prvog dana, 19. travnja, natjecali su se recitatori mlađe dobi od I. do IV. razreda osnovne škole, a među njima i recitatori na hrvatskom jeziku:

Donna Karan (OŠ »Matko Vuković« Subotica)

Claudia Karan (Hrvatska čitaonica Subotica)

Mateja Rudinski (OŠ »Sveti Sava« Subotica).

Sutradan, 20. travnja, nastupili su učenici od V. do VIII. razreda osnovne škole te recitatori na hrvatskom jeziku:

Davorin Horvacki (Hrvatska čitaonica Subotica)

Petar Huska (Institut »Ivan Antunović« Subotica).

Posljednjeg, trećeg dana, 21. travnja, poeziju su kazivali srednjoškolci. Međutim, iz određenih razloga, naša recitatorica Karla Rudić koja se plasirala na Pokrajinsku smotru, nije nastupila.

Iako je konkurencija bila veoma jaka, recitatori na hrvatskom jeziku su bili na razini svog zadatka. Šesteročlani žiri morao je na koncu svakoga dana odlučiti tko je najbolji i dodijeliti 18 zlatnih diploma, od kojih je osmero upućeno na višu razinu natjecanja - Republičku smotru recitatora. Posljednjih nekoliko godina bilo je određenih poteškoća oko održavanja republičkog natjecanja, a ove je godine posve neizvjesno hoće li ga uopće i biti, te je odlučeno da se na određeni način zaokruži natjecanje recitatora, pa su po prvi put dodijeljene i prve tri nagrade za najbolje recitatore u Vojvodini.

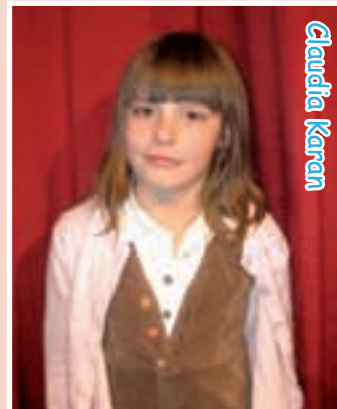
Subotica može biti zadovoljna rezultatima. Na svim trima razinama osvojila je ukupno 6 zlatnih diploma, od kojih je čak tri pripalo našim recitatorima. To su: Donna i Claudia Karan, te Davorin Horvacki, a ukoliko se osiguraju sredstva, Donna Karan će i ove godine recitirati u Valjevu na Republičkoj smotri.

Ovo je ponovljeni veličanstveni uspjeh od prošle godine i zbog toga smo svi veoma ponosni na naše recitatore. Nadamo se da će biti osigurana potrebna sredstva da se održi republičko natjecanje te da će talentirana Donna Karan otputovati u Valjevo.

B. I.

Donna Karan

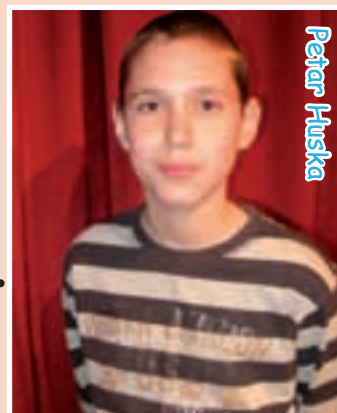
Claudia Karan

Mateja Rudinski

Davorin Horvacki

Petar Huska

KUTAK ZA STIHOLJUPCE

Kako spava zec?

Jeste li se nekada upitali kako spava zec? Interesantno je da ustvari nitko i ne zna. Zečevi su uvijek na nogama i u nekom trku. Možda oni i ne mogu spavati, ili ne znaju. Koje li nevolje njih muče, ili su bezbrižni i razigrani kao što i izgledaju?

Bilo kako bilo, ovo me je jako zaintrigiralo. Pročitajte što o tome misli naš poznati pjesnik Zvonimir Balog. Možda i nađete odgovor na ovo pitanje.

Kako spava zec

Postavio sam pitanje zecu
u jednom intervjuu za djecu
o tome gdje obitava
kako i gdje spava
odgovorio je vrlo ustrašen
pogled mu je pritom
bio moker, raskvašen
pogodili ste me
reče zec
u najbolnije mjesto
stoga što mi zečevi i ne obitavamo
što spavamo malo i ne često
uvijek pred neprijateljem hitamo
mi ne brojimo pred spavanje ovce
već prave pravcate pse i lovce
zato su u nas neprekidno oči otvorene
raširene zjenice
bilo da smo u šumi
ili na rubu pšenice

mi zečevi moramo neprijatelju
posvetiti punu pažnju
da ne bi završili u loncu ili na ražnju
mi zečevi nikad mira nemamo
zato i ne spavamo
već tu i tamo drijemamo
ugrožavaju nas progonitelji
bezdušni i masni
jer smo neodoljivi
ukusni i slasni
progone nas nemilosrdno
već godina dugih
samo stoga što smo
bolji od drugih
već smo se žalili na najviša mjesta
ali bi redovito svaka naša delegacija
završila kao degustacija
rekli su: mi vas razumijemo
i posve smo na vašoj strani
ali ne možemo odoljeti tako dobroj hrani
čim su ih naši vidjeli, već su problijedili
za nevolju na najodgovornijim mjestima
sami su gurmani sjedili

sad znate kako nam je pri duši
pouzdati se možemo jedino u
vlastite noge, oči i uši
ako bismo pokušali
svoje nevolje objasniti vozačima
pa bismo istrčali s polja na cestu
završili bismo kao i hrvatski velikaši
u bečkom novom mjestu
svi i svagdje misle samo na naša prsa
i na naš steg
zato su zečevi uvijek na oprezu
spremni na bijeg
što li bi sve dao zekan
što hita poljem cijeli dan
za krevet topao i mekan
za jedan pravi san
što li bi sve zec
bio spreman dati
kad bi kao ti
mogao u krevetu spavati

Zvonimir Balog

HRVATSKI JA VOLIM

Točno/netočno

Bliži se kraj godine i znam da ste već umorni od škole, čitanja i učenja. Upravo stoga, odlučila sam napraviti vam mali kviz kako biste kroz igru provjerili svoje znanje. Tako ćete se malo zabaviti i vjerojatno nešto naučiti. Kako bih vam olakšala posao, podvući ću riječ na koju trebati obratiti pozornost.

4. Izvinjavam se što smetam.

T N

5. Imam milijun želja.

T N

1. Igra se zadnji minut utakmice.

T N

2. Ana je naučila brojati do 1000.

T N

3. Danas je devetnaesti svibnja.

T N

Rješenja:
1. N - Točno je: Igra se zadnja minuta utakmice.
2. N - Točno je: Ana je naučila brojati do 1000.
3. T
4. N - Točno je: Izvinjavam se što smetam.
5. N - Točno je: Imam milijun želja.

Miranda

KNJIGA BAŠ ZA MENE

Fantastična slikovnica

»Fantastične leteće knjige g. Morrisa Lessmorea«

William Joycea

Iako je većina vas dovoljno velika da ne čita više slikovnice, ovoga puta za naše najmlađe prijatelje (mada je preporučljivo i starijima, a osobito odraslima da ju pročitaju), predstavljamo jednu posebnu slikovnicu. U Hrvatskoj je krajem rujna prošle godine objavljena prekrasna slikovnica podugačka naslova - »Fantastične leteće knjige g. Morrisa Lessmorea« (The Fantastic Flying Books of Mr. Morris Lessmore) - koja postoji i u filmskoj verziji, kao crtić nagrađen Oscarom u veljači 2012. godine. Umjetnik koji ju je osmislio, napisao i oslikao jest Amerikanac William Joyce, autor brojnih dječjih knjiga (od kojih je najpoznatija »Čovjek na Mjesecu«). Na toj je knjizi radio godinama, a to se i vidi: u malo riječi i u fascinantnim crtežima izrečena je mudrost čitavog života. Junak knjige Morris Lessmore provodio je dane na trijemu svoje kuće, uživajući u čitanju i dokono pišući knjigu svojeg života, dok se na nj nije oborila nemilosrdna stvarnost. Uragan je otpuhao ne samo njega i njegovu kuću, nego i sve riječi iz knjige njegova života. Morris je potom bio izgubljen sve dok nije upoznao prekrasnu djevojku koju su uvis nosile leteće knjige i dok nije našao prostranu palaču, dom živih knjiga, te se u njoj nastanio.

Joyce je knjigu počeo pisati u čast preminulom Billu Morrisu, dobroćudnom knjižničaru, blagom čovjeku suptilna humora i pioniru širenja utjecaja knjižnica, a pisanje je prekinuo pravi uragan - katastrofalna Katrina koja je 2005. godine zbilja razorila umjetnikovu kuću. Pisac je potom po skloništima čitao priče djeci koja su ostala bez domova i iz prve ruke osjetio moć priča, njihovu zacjeljujuću snagu. Svi su ti slojevi vidljivi u »Fantastičnim letećim knjigama g. Morrisa Lessmorea«, ali i više od toga: vjera u blagost i kulturu, i još k tome vjera u život koji nikad ne prestaje.

Morris Lessmore volio je riječi. Volio je priče. Volio je knjige. No, svaka priča krije i nemire. Sve u životu Morrisa Lessmorea, uključujući i njegovu vlastitu priču, odnio je vjetar. Ali snaga priče spasit će stvar. »Fantastične leteće knjige g. Morrisa Lessmorea« autora William Joycea uvest će vas u čaroban svijet knjiga i upoznati s ljudima koji su im posvetili čitav svoj život.

Slikovnicu koja slavi knjige kritičari su proglasili jednim od najvažnijih naslova recentne dječje književnosti, te je u kratko vrijeme zasjele na prvo mjesto New York Timesove ljestvice prodavanosti i na dobrom je putu postati klasikom suvremene dječje književnosti.

Ako »Fantastične leteće knjige g. Morrisa Lessmorea« prolete ispred vašeg prozora, ne oklijevajte, zgrabite ih u letu i mirno prihvatite mjesto na koje vas odnesu, ma gdje bilo.

B. I.

Donna i Claudia Karan, II. i III. h, OŠ „M. Vuković“ Subotica

Martina Kujundžić, III. c, OŠ „I. Milutinović“ Subotica

Valentina Ostrogonac, I. a, OŠ „M. Gubec“ D. Tavankut

Lucija Vukov, I. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Robert Miler, II. h, OŠ „S. Sava“ Subotica

Valentina Andrašić, I. a, OŠ „I. G. Kovačić“ Senta

Marija Milodanović, I. b, OŠ „V. Nazor“ Đurđin

Sara Čelić, III., OŠ „I. L. Ribar“ Plavna

Martina Maksuti, III. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Anđela Kujundžić, III. h, OŠ „M. Vuković“ Subotica

Leona Matković, III. h, OŠ „M. Vuković“ Subotica

Lucija Ivković Ivandekić, III. c, OŠ „I. Milutinović“ Subotica

Višnja Šokac, II. a, OŠ „I. G. Kovačić“ Sonta

Sjećanje na ljeto

Ovo ljeto pamtit ću po mačku,
Volim što na repu ima značku.
Umiljat je, sladak je i prede
Kao što baki i djedu rastu sijede.
Voli jesti i zijevati
Još samo malo i početak će pjevati.

Krade piliće iz bakinog kokošinjca
A pilići mali kao iz crtića.

On je mali nečujnoga glasa
Čupav, šaren, debeloga stasa.

On je u krilo meni sjeo
I mislio kako bi nešto jeo.

Ribu, kosti, mlijeko, miša
Najviše voli da ukrade slatkiša.

Gabriela Vučinac, VI. r. OŠ «Aleksa Šantić» Vajska

Marijana Gadžur, II. a, OŠ „M. Gubec“ D. Tavankut

Matea Rudinski, II. h, OŠ „S. Sava“ Subotica

♥♥♥ Ja (opet 😊) po svom ... ♥♥♥

Bog! Koliko god ja govorila da me ništa od uzbuđenja završetka osnovne neće uzdrmati, kao ni upis u srednju, malo me i jest „zdrmal“. Jednostavno, svi u školi su kao u nekom deliriju (delirij od lat. delirium: 1. medicinski: pomućenost svijesti praćena halucinacijama, buniolo, 2. jako uzbuđenje, zanos, oduševljenje). Jedni mogu govoriti samo o maturalnoj, kosi, noktima, haljini ili hlačama, visini štikli, taškama. Po meni, to su hoda-juće (prazne) PVC flaše - treba ih reciklirati i napuniti. Razumom. Drugi su opsjednuti učenjem u zadnji tren za bod više na prijamnom, za koju ocjenu ili samo pri-čaju o smjerovima koji ih zanimaju. Oni su prepunjeni. Stresom. Trebaju se opustiti i malo i uživati. Treći idu kao indiferentni, kao „cool sam, mene to ne dotiče“. Oni - nisu svoji.

Osobno, nisam ni u jednoj grupi. Ovi prvi su mi totalno dosadni, jer izgledu - i svom i tuđem - pridaju prevelik značaj, premda je to samo jedan dio osobnosti i to onaj manje bitan.

Ja sam svoju „opravu“ riješila prije dva mjeseca i nikome neću reći što ću odjenuti (osim Nini, a ona zna šutjeti!) do same zabave. Ove druge malo žalim, jer mislim da troše najljepše proljeće bez veze, premda im naravno želim da uspiju u nastojanjima i da im se trud i rad (makar i zakašnjeli) isplate. Treći me nerviraju, jer mislim da glume i pretvaraju se, a to mi je uvijek bez veze i glupo. Ja ću po svom!

Uzbuđenje priznajem, ali ipak se prije biram smijati, vjerovati i radovati budućem uspjehu, nego brinuti uzalud. Ocjene su mi sasvim ok, za prijamni sam zbirke preradila. Točka. Haljinu sam - pssst! - dobila od moje tete Ive, moje modne savjetnice, koja ima originalni stil i hrpu krasnih krpica (sama kreira i većinu sama šije!). Cipele mi je mama kupila nove za krizmanje, tako da ću iste obući, a haljina može i za tulum i za misu, a može se i kasnije obući ponekad. Uopće ne želim ovim fashion-ovisnicama objašnjavati zašto ne šijem dvije haljine za krizmanje i nešto extra za maturalnu, a vama ću reći: s mamom i tatom sam se dogovorila da sve što bih potrošila na odjeću, make-up i modne dodatke, kao i (vjerojatni) dar za krizmanje, sačuvam i štedim za SVOJ laptop. Znam da neki moji prijatelji očekuju i nove kompjutore i mobitele svakako, ali ja sam ja.

Želim za dar za krizmanje svoju Bibliju - ona mi jedino treba kao „punoljetnom kršćaninu“, a novce štedim za dobro računalo, koje ću si sama kupiti. Platiti toliko za odjeću koju ne mogu često ni nositi - ne, hvala! Jedino idem da mi stilistica oslika (moje!) nokte, frizuru će mi - kao uvijek - napraviti mama... Kako volim kad me češlja dugo i nježno, pa mi uplete kosu i sastavi punđu... ili napravi lokne. Još nisam odlučila... Znam da ću biti „prava“ za tulum: spremam baletanke za ples, ideje za ludiranje, bilježnicu za potpise i poruke društva iz odjela i škole, fotić za milijun slika, lagani ples sa ♥, osmjeh za sve... Što mi još treba?!

Pošto znam kako sam i sama znatiželjna, vama ću otkriti da ću - iako je moja boja crvena - ovaj put biti lila i da je haljina malo iznad koljena i ... ostalo - zamislite! Moj ♥ dečko - eto, priznala 😊 - je isto saznao boju moje haljine, pa je kupio lila kravatu i potpuno me očarao... Kaže, želi da izgledamo kao par... ♥♥♥
Voli vas (tajanstvena)

*Teenica
tanagerica* ♥

HRCKO

Ovo bi mogao biti ...

Kad bih ja bila mama! Ma kada bih mogla, kada bih samo imala nekoga kome bih svako jutro solila pamet... Operi zube, očešljaj se, obuci se, očisti tenisice, kakvi su ti nokti, torbu podigni s poda, zakopčaj jaknu! Kakve si boje kombinirala? Uzmi plavu bluzu.

Ali ja ne nosim plavu boju! Ja ne želim prati zube i odmah se češljati! Moja kosa ne podnosi ranojutarnje češljanje! Tenisice su sasvim podnošljivo uredne i što je nekoga briga kakvi su mi nokti! Svega mi je dosta. Smaraju me i ovi moji u kući, i susjedi koji stalno gledaju kako izlazim iz kuće. Jednom sam natraške izišla i bila sam prijavljena istoga dana kako ne pozdravljam susjede.

Dosadilo mi je i u školi svakodnevno zvocanje o pravilima ponašanja, o odijevanju, obvezama i dužnostima, o učenju i lošim ocjenama, lijenosti. Ne zanima me hoće li me upisati u dnevnik, a još manje ljubav prema školi. Tko još voli školu u sedmom razredu? Samo mamime maze, uredne, uvijek s urađenom domaćom zadaćom, pametnice svima za primjer. Njih zovu štreberima. Ja sam obična učenica koju nitko ne primjećuje i to mi sasvim odgovara.

A mojim starcima smeta što mi je kosa preko očiju, iako sasvim dobro sve vidim, pa čak i kad se pogledima dogovaraju. Kažu mi kako stalno mrmljam, pametujem, mudrujem i filozofiram, da imam prepametne odgovore i da će mi se oči izvrnuti od toga koliko vrtim očima. Ne smijem jezikom, pa mi ostaje da se izbeljim kad me ne vide, što ne promakne izdajici od mog sedmogodišnjeg brata koji im sve kaže. Smeta im što slušam glazbu, istina, nešto glasnije, zato su mi kupili slušalice. Sad stalno slušam povike o stradanju bubne opne, a ja sasvim dobro čujem i bez slušalica koje nosim zbog njih! Mislim se, onako potajno, da mi je nabaviti zvučnike, malo snažnije, pa da ih uključim u pet ujutro! Onda bi vidjeli što je slušanje glasne glazbe.

Kazne se gomilaju kao grude snijega, još iz jedne nisam izašla, a na nju se zalijepi nova, pa nemam niti jednog dana bez zabrane. Živci su mi bili najtanji kad su mi zabranili Facebook koji je skroz in, a sada smijem samo četiri puta mjesečno pogledati novosti. Sestra je gimnazijalka i prošla je sličnu kalvariju i ona me jedina razumije. Zato me ponekad pusti preko svog profila na Facebook i malo se uvučem u virtualni svijet u kojem mogu biti zanimljiva makar onima koji me ne poznaju. Netko mi je ispod fotke napisao da izgledam starija... Pa, tako se i osjećam, samo to moji u kući ne vide.

Najviše sam se radovala mobitelu koji mi više služi za

glazbu i igrice nego za telefoniranje ili porukice. Radost je bila kratka. Čim su vidjeli da mi je jednom pao, samo se malo razbio, kazna je stupila na snagu. Dva dana bez, jedan s mobitelom. Ako je moj, tko može njime gazdovati! Eto, takvi su odrasli. Mogu i ja njima isto reći, jer se svakome može slično dogoditi, a pogreška se računa samo meni.

Primijetila sam kako mi rastu neke čudne obrve, široke ko autocesta. Odlučim uzeti tatin brijač i malo ih stanjiti, kad eto izdajice na vratima kupaone. Neka rastu, pustit ću kosu preko njih i neće se vidjeti njihova raskoš. Pregledam čelo, pa lice, posvuda bubuljice, a onda vidim malje koje se šire i ima ih ko na našoj mački. Nikle malje pod pazuhom, po rukama, nogama... Uf! Da nisam u kazni, vidjela bih na netu kako ih se osloboditi. Možda mi sestra otkrije kako se riješiti ove napasti. Nema šanse da obučem suknju ili kratke hlače. Od sada samo dugačke hlače, tunika do koljena, dugi rukavi i usred ljeta. Neće više drugi birati meni odjeću. Kao da sam nesposobna.

Treba mi više vremena u kupaoni za stiskanje dosadnih bubuljica, a stavim i malo voska na šiške da ih vjetar ne podigne kad sam na ulici. To me košta dosta nervoze, jer svi viču što sam dugo u najpoželjnijoj prostoriji u kući, govoreći kako se stalno lickam bez potrebe. Neka samo viču. Napokon sam uspjela, makar malo, preuzeti kontrolu nad sobom, pa sad stavljam kapu koju volim, šal objesim nesimetrično, cipele ostanu nevezanih uzica, a hlače samo što ne padnu od lagodnosti... E, to ti je život. Ne znam je li zbog toga što me stalno kritiziraju ili što me nitko ne razumije, čujemo da bi ovo mogao biti... pubertet.

Katarina Čeliković

Radost proljeća

Draga djeco, proljeće nas je konačno ogrijalo svojim sunčanim zrakama i izmamilo nas u igru u prirodi. Zato vam priređujemo nekoliko ideja za igre koje možete provesti u prirodi i podsjećamo vas na kolijevku iz koje ste potekli - vašu obitelj.

Ovih dana u našem se gradu, kao i svuda u svijetu, slavio Dan obitelji, 15. svibnja. Ovaj dan nas podsjeća da razmislimo koliko pridonosimo dobrome u svojoj obitelji. Dobrotu mogu u obitelj donijeti svi - od najmlađih pa do onih starih, svatko u nekoj mjeri po svojim godinama i umijećima koje nam je Bog darovao. Kada se dogodi da u obitelji ne ide baš sve naj naj, sjetimo se Svete obitelji, koja je također imala poteškoća, ali ih je uvijek uspješno rješavala. Stoga vas i Hrcko podsjeća na važnost obitelji i života i doprinosa svakog njenog člana.

Dan obitelji

Razmislite koliko je obitelj važna za vas i obradujte svoje najdraže onim što vi znate - radom, crtežom ili nekim zadatkom koji ćete uraditi umjesto nekog od ukućana...

Hrcko vam donosi bojaniku i simbol Međunarodnog dana obitelji. Obiteljsko stablo je nešto što bi svako dijete trebalo napraviti sa svojim, a evo rješenja:

10 zapovijedi za roditelje

1. Ne moraš odgajati djecu. Ali ako već želiš nekoga odgojiti, odgoji prvo sam sebe.
2. Djeci su potrebna osnovna iskustva. Nemoj im ih uskraćivati.
3. Djeci ne možeš glumiti. Dakle, budi to što jesi.
4. Djecu nemoj tretirati kao djecu. Shvati ih ozbiljno kao samog sebe.
5. Djeca smiju praviti i pogreške - uostalom kao i ti sam.
6. Djeci možeš slobodno reći što misliš. Možda ti onda kažu što i ona misle.
7. S djecom možeš razumno razgovarati. Ona najbolje razumiju tvoje osjećaje, radosti, ljutnju, razočaranja.
8. Djecu ne moraš ničemu učiti. Ona uče najčešće samo ono što hoće.
9. Ne moraš djecu ničim zaposliti. To ona mogu i sama. Već će se javiti kad te budu trebala.
10. Smiješ imati povjerenja u djecu.

10 zapovijedi za djecu

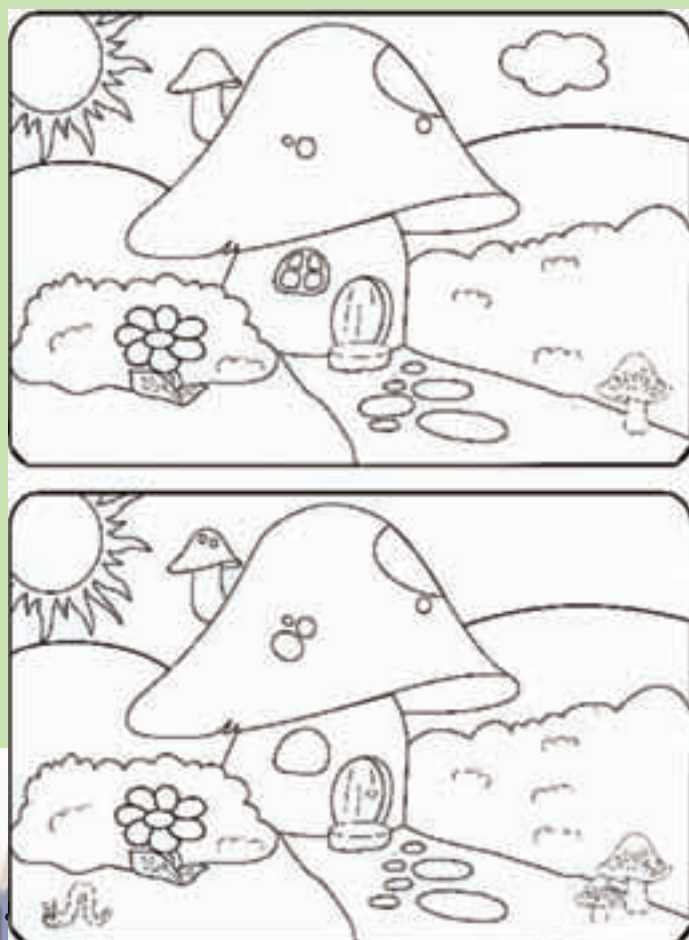
1. Odrasli su napola odgojena djeca.
2. Odrasli trebaju puno ljubavi. Više nego im ti možeš dati.
3. Odrasli su često svojeglavi, prkosni, bezobrazni, lijeni, neuviđavni... Prihvati ih takve kakvi jesu.
4. Ne pokušavaj odgajati (mijenjati) odrasle. Oni sami nisu u tome uspjeli kod djece.
5. Ne otežavaj nepotrebno život odraslima. Ionako im je teško ispravno živjeti.
6. Dopusti odraslima da izgrade dobar odnos prema tebi. Nemoj biti razočaran ako im to ne uspije.
7. Mnogi odrasli dozvoljavaju da jači od njih s njima rade što hoće. Pokaži im kako se mogu oduprijeti.
8. Budi slobodan i smij se na račun odraslih. Možda će se i oni sami smijati.
9. Ono što su odrasli zaboravili, tebi uspijeva s lakoćom. Dopusti im da ponovno uče od tebe.
10. Odrasli su rijetko „odrasli“. Nemoj nikada prestati biti dijete (kao dijete još možeš odrasti, odrasli zauvijek ostaju odrasli).

Oslikavanje vilicom

Donosimo vam malo zabave u proljetnom motivu. Oslikajte cvjetnu baštu uz pomoć vilice. Potrebno vam je malo tempere za boju cvjetića, bijeli papir i zelena boja za drške i listove cvijeća.

Pronađi 6 razlika:

SIGRE NA SALAŠU...

Jo!... fala Bogu, samo kad je došlo lipo vrime! Kako se zdravo radujem i kako iščekivam trišnje majuške! Nikad neću zaboraviti kad sam bila mala i bila u gostima na salašu... Lipo je i kod moje majke i dide i kod uje Vranje kod koga smo jedared išli i kod starih teta... Al' ne možete ni zamisliti kako je lipo bilo na jednom salašu kod drugi-treći komšija od mamine kume, ne znam ni kako su se zvali, samo se sjećam da je nas dičurlije bilo baš tušta, ako dice (i pilića i cvića) na salašu uopće mož bit - pritušta...

Na salašu ima štogod čega u varoši nema baš tušta - mista za trčanje. Ima cigurno kaki stari oras, dobar za penjanje. Ako se potruđiš malo i pretražiš cilu avliju, možeš nać još bolji „sprava za penjanje”: nika stara kola, tragač, listve el veliku vagu za mirenje. Još se tu nalazi i najlipča „sigraonica” na svitu - čardak. Puno sam dana provela sigrajući se u čardaku. Ima tu i mista za skrivanje, penjanje, za sakrit i nika tajna pisma i druge sitnice.

U čardaku se sigra ovako: moraš prvo uvježbat što brže i spretnije penjanje i salaženje. Zašto? Ako se sigrate „žmure” pa se sakriješ u čardaku, moraš bit vješt kad trčiš izbubati onog koji žmuri. Ako se ništa osobito ne sigrate, mož se trkat ko će bit brži (cure su uvijek bolje ☺), a onda je bolje da ne padneš! U čardaku uvijek ima kuruza (makar malo), pa moraš naučit kako ić tudan a ne lomiti kuruze i ne razguravat gomilu el bar paziti da te ne uvate „na dilu” ☺.

Ako imaš mašte, čardak je i dvor kraljevski i kula u koju je lipa kraljevna zatočena. Derani se sigraju i vojnika tamo niki, mi cure to baš ne volimo, jer je lipče voliti se neg ratovati i - točka! Koliko puta smo se posvađali s njima kad nas je bilo puno dice - mi cure smo uvijek štogod lipo pridlagale, a dečki: rata, el fudbala. Onda, ako ne popušte, a mi se sputramo i odemo doli u avliju, pod koje drvo. Raširimo kaki stari pokroc, donesemo naše bebe-lutke, naše sude za čaj i - glumimo princeze el mame. Kad nam dosadi, a mi pivamo el se sigramo škole, al se brzo i manemo: učiteljica mora bit jedna, a to svaka želi, pa onda se neka od nas naduri. Onda nas već noge bole od

sidenja pa idemo vijati se. Tu se već i braća šunjaju oko nas da vide - i njima dosadile i pračke i svašta što oni vole. Onda se sigramo zajedno - el se klikeramo el se sigramo „šantiškule”. Uvijek bude neki deran koji neće da se igra s curama, pa se popne na drvo i gleda nas i ismiva, al kad vidi kako nam je veselo, dođe i on i onda svi skačemo. Posli se sigramo „erberečke erberdu” i onda - svi sritni. Pa onda još „ledenog čiče” i „crna mačka jen, dva, tri” i „šareni jaja” i ...

Onda već sustanemo malo. Odemo, opet, di? U čardak! Posidamo kobajagi malo nakupiti kuruza u košar za kruniti. Al' usput divanimo, smijemo se, pivamo, zadirkujemo. Šapućemo niki tajne - cure jedne drugima, a derani probadu čuti... Ko da znaju da o njima šušamo, a mi samo očima damo znake jedna drugima i najtiše smo na svitu, samo da oni ne znaju, a u biti ne kažemo ništa važno. Eh, lipe uspomene...

Kad će već mračak, gladni i umorni idemo večerati... Tili bi se još sigrat, pa malo i rondzamo što se moramo prat, pa nam korito krivo, voda vruća... Kad sidnemo ist - kiseln nam ladna, nismo se nasigrali, još nam se ne spava... Jedino na kriv ne rondzamo, jer - ma što mi kazali - umor nas sustiže i dan je bio prilip i sve je tako ugodno kad se majkin kriv zamotan u salvetu odmota i zamriši. Nešto me u srcu još malo „dura”, jer ono šaputanje je možda i bilo - štogod i možda sam malo još tila bit s „jednim” od oni dosadni derana, al pak. Još koju godinu, jer ima još vrimena do mladosti i mirisnih, svibanjski i lipanjski večeri za „momčenje i divojčenje”, sad su još dani i lita za - sigru na salašu!

Vesna Huska

Desert od jagoda

Svibanj je mjesec koji od najranijeg djetinjstva povezujem s trima divnim stvarima. Kao prvo, to su jagode, drugo - trešnje, a treće, i možda najvažnije, još malo će kraaaaaaaaaj školske godine!

Vratit ću se na ono prvo - jagode. U našim se trgovinama već ponosno 'šepure' prve jagode, koje ne mirišu kao one prave, domaće, a i jako su skupe, no još koji dan i jagoda će biti na svakom koraku pa ćemo moći uživati u njihovu božanstvenu okusu.

Preporučit ću vam jednu slasticu koja je malo drukčija od onih uobičajenih jagoda sa šlagom ili torti s jagodama.

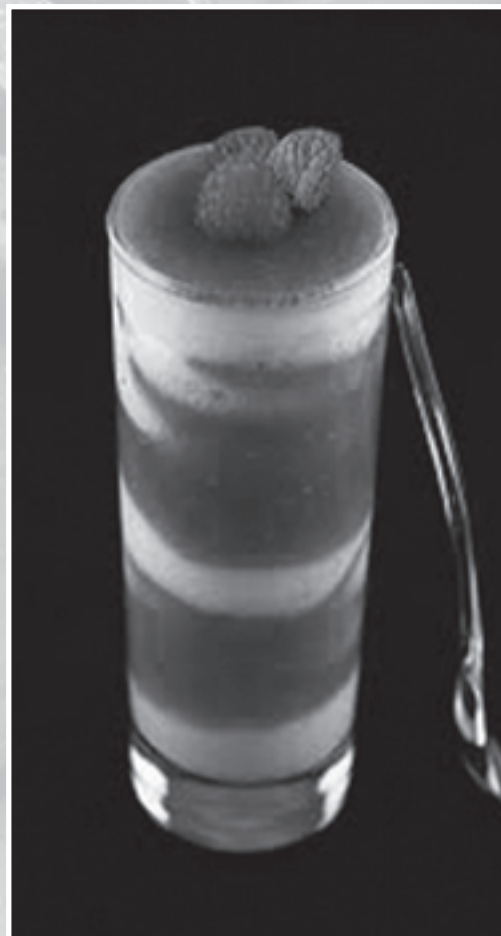
Napraviti ovakav desert od jagoda nije teško, samo se morate potruditi i kupiti sve sastojke. Sigurna sam da će oni sretnici koje pozovete na kušanje biti oduševljeni (naročito ako kušači budu odrasle osobe), a vi se slobodno pravite važni, nekad se i to smije, pogotovo kada samostalno napravite ovako ukusan desert!

Sastojci:

- 400 g jagoda
- 500 g ricotta sira (proizvodi ga Somboled)
- 60 g šećera
- 2 vanilin šećera
- 50 ml slatkoga vrhnja

Način pripreme:

1. Štapnim mikserom usitnite jagode. (Ako nemate takav mikser, dajte si truda i vilicom usitnite jagode - to će biti teže, no potrudite se).
2. Pomiješajte slatko vrhnje sa sirom, šećerom i vanilin šećerom.
3. Smjesu podijelite na 2 dijela.
4. U $\frac{1}{2}$ smjese dodajte jagode i dobro izmiješajte.
5. U 4 čaše raspodijelite prvo bijelu smjesu, potom gore prelijte smjesu s jagodama. Ako vam to izgleda monotono, možete ulijevati red jedne pa red druge smjese.
6. Ohladite i uživajte u izvrornoj kombinaciji okusa.

Jagode – omiljeno voće

Osim što su ukusne i slasne, jagode su bogate vitaminima (C, B5, B6, K), mineralima i ostalim sastojcima koji blagotvorno djeluju na naše zdravlje.

Jedna porcija jagoda od 150 grama zadovoljit će potrebu organizma za vitaminom C. Također, ovo bobičasto voće sadrži dovoljno folne kiseline koja štiti srce i krvne žile. Jagode su bogate dijetetskim vlaknima za koja je dokazano da smanjuju razinu kolesterola u krvi.

Bogate su vodom, siromašne šećerom, celulozom i masnoćama. Ovo je jedno od najmanje kaloričnih voća (samo 35 kcal na 100 g).

U svijetu postoji oko 600 vrsta jagoda, koje se razlikuju po veličini, ali im je svima zajednička jarka crvena boja sa sitnim sjemenkama koje probijaju površinu, kao i mala zelena kapa od lišća, koja podsjeća na minijaturnu krunu.

Osim domaćih, postoje i jagode koje rastu u divljini. Divlje jagode su mnogo sitnije od domaćih, a imaju donekle drugačiji intenzivan okus.

Miranda

U desetom razredu polagat ću za auto

U rubrici „Upoznajmo vršnjake” ne govorimo često o djeci iz vrtića, jer vrijeme je tek pred njima i bit će kasnije prigoda pisati o njima. Međutim, upoznajući ovog dječaka, nisam mogla odoljeti a ne predstaviti ga i svima vama, iako sam sasvim sigurna da će tijekom njegova školovanja, koje će tek započeti u rujnu, biti mnogo situacija kada ćemo čuti njegovo ime.

On je sam sašio sebi majicu u vrtiću, veoma je zaljubljive prirode, elokventan je i pravo je zadovoljstvo razgovarati s njim. Zove se Matija Ivković Ivandekić, napunio je sedam godina i predškolač je skupine „Cvjetići” u vrtiću „Marija Petković”. Najmlađi je član svoje obitelji koju čine roditelji Ljilja i Zoran te sestra Lucija, inače učenica III. c odjela Osnovne škole „Ivan Milutinović” u Subotici. Od jeseni istu školu pohađat će i Matija. Time će nastaviti svoju naobrazbu koju je još u vrtiću započeo na materskom hrvatskom jeziku.

Matija je veoma drago, aktivno i poprilično brzo dijete. Dobro se snalazi u svim situacijama. U Muzičkoj školi u Subotici pohađa vrtićku skupinu, a od nove školske godine zasvirat će tamburicu – primicu, baš kao i njegova sestra Lucija. I s velikim nestrpljenjem očekuje taj događaj, jer je za svoj imendan od majke i dide dobio potrebni instrument.

Sve što započne, Matija radi s velikim uspjehom. Trenirao je aikido godinu dana i bio je jako dobar. Trenutačno pauzira zbog obveza u Muzičkoj školi, ali vjeruje kako će kasnije možda i nastaviti s treninzima. Uspješno je završio školicu plivanja, nakon čega je kraće vrijeme i trenirao ovaj sport.

Međutim, od svega gore spomenutog, Matija, kao i svako normalno dijete, najviše se voli igrati. Omiljene su mu igrice s Lego kockicama sa svojim susjedom Vukom, mada su mu jako drage i igrice na računalu, kao i one u prirodi s loptom – nogomet, badminton i tenis. To mu

je i omiljena aktivnost u vrtiću kada ima tjelesni odgoj, uz nezaobilazni glazbeni kada uče neke lijepije pjesmice.

Matija je veoma umješan i kao glumac. Mogli smo ga gledati u predstavi „Ode Ivo na ogled”, gdje je Matija glumio Ivu. Vjerujem kako se svi sjećate njegova veoma efektnog i upečatljivog nastupa. Razgovor s njim je nadasve zanimljiv i zbog njegove maštovitosti pravi

doživljaj. Rado izmišlja priče, duhovit je i često zabavlja društvo. Kad poraste postat će odvjetnik iz za njega veoma bitnih razloga. Savjestan je i tvrdi kako će kad krene u školu sigurno po pet puta provjeriti je li ispravno uradio zadaću. I vjerujem da će tako biti, jer Matija je bio izuzetno uzbuđen prije razgovora sa mnom i strahovao je hoće li znati odgovore na sva moja pitanja. Brinulo ga je što će ako ga ja u intervjuu pitam koliko je 10 x 10, te se unaprijed osigurao i pitao sestru za točan odgovor.

Omiljena jela su mu špageti, riblji štapići, majkini rizanci i šnicle, te neizbježna čokolada. Veoma lijepo crta, a član je i Gradske knjižnice. Pravdoljubiv je i trudi se i drugima govoriti i usaditi poštenje. Iznimno je samostalan. Nije mu problem sam otići autobusom

do majke i dide u Bajmok, a rado pomaže mami u kuhanju. U vrtiću uči engleski jezik i posebno je nestrpljiv kada će doći rujan i početi njegovo školovanje. Već je izračunao kako će u desetom razredu moći polagati za auto, kada će se oženiti i zaposliti. Interesantna je ta njegova matematika, kao i svaki trenutak u njegovu društvu.

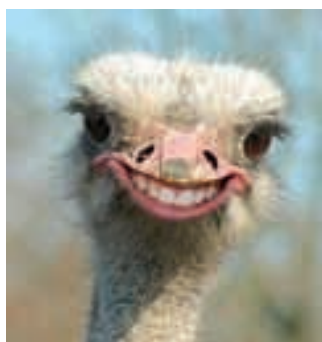
Još bih vam puno mogla pisati o njemu, ali ostavimo nešto i za kasnije, kada Matija krene u školu.

Bernadica Ivanković

INTERESANTNO JE ZNATI

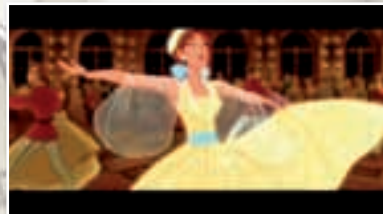
- Jedna mrkva sadrži preko 200% preporučljive dnevne doze vitamina A.
- Ljudski želudac mora proizvesti novi sloj sluzi jednom u dva tjedna kako ne bi svario sam sebe.
- 84% jabuke čini voda.
- Mačka svoju vilicu ne može pomicati na stranu.
- Zarez napravljen na kori stabla uvijek ostaje na istom rastojanju od zemlje iako stablo konstantno raste.
- Konj od 500 kilograma godišnje pojede hranu čija je masa oko 7 puta veća od njegove mase.
- Jezik je najjači mišić u ljudskom tijelu.
- Buha može preskočiti razdaljinu 350 puta veću od dužine svoga tijela, kao kada bi čovjek preskakao po 600 metara.
- Neki Eskimi koriste hladnjake kako bi spriječili potpuno smrzavanje hrane.
- Na planetu Zemlji ima toliko zlata da ga prekrije cijelog u sloju od jednog metra.
- Štakori se razmnožavaju tako brzo da 2 štakora za 18 mjeseci mogu dobiti preko milijun potomaka.
- Otvarač za konzerve je pronađen 48 godina nakon što su uvedene konzerve.
- Kod čovjeka je dužina od ručnog zgloba do lakta jednaka dužini stopala.
- Čovjek u svojim ustima dnevno proizvede jednu litru pljuvačke.
- Crv ima pet srca.
- U Finskoj su bili zabranjeni crtani filmovi Paje Patka jer on ne nosi hlače.
- Delfini spavaju s jednim otvorenim okom.
- Kikiriki je jedan od sastojaka dinamita.
- Leptiri osjećaju okus preko svojih nogu.
- Nojevo oko je veće od njegovog mozga.

KINOMANIA

Anastazija

Klasična priča o izgubljennoj/pronađenoj ruskoj princezi koja se nakon revolucije sukobljava sa zlim monahom Rasputinom. Rusiju zahvaća revolucija koja ugrožava život Anastasije, najmlađe pripadnice carske obitelji. Zli monah Rasputin baca kletvu na carsku obitelj Romanov, no, uz pomoć sluga Dimitrija i bake, Anastasija uspijeva pobjeći, gubeći pamćenje zbog udarca glavom. Desetljeće kasnije napušta sirotište u kojem je odrasla te odlazi u St. Petersburg gdje se ponovno susreće s Dimitrijem i njegovim prijateljem Vladimirom, ovoga puta pod imenom Anya. Oni tragaju za prevarantima voljnima uskočiti u Anastasijine cipele ne bi li uvjerili caricu kako je doista riječ o izgubljennoj princezi i tako došli do bogatstva. Anya naravno pobjeđuje na audiciji, ne znajući kako je ona prava princeza, te odlazi u Pariz. Početak je to novog sukoba s Rasputinom...

Barbie predstavlja Palčicu

Sićušna djevojka Palčica živi u skladu s prirodom u čarobnom svijetu Twillerbeesa, skrivenom u divljem cvijeću. Zbog hira razmažene djevojčice Makene, komadić zemlje s cvijećem na kojem žive Palčica i njezine dvije prijateljice biva iskopan i prenesen u luksuzan stan u gradu. Tamo doznaju za građevinske planove koji prijete uništenjem zemlje Twillerbeesa! Koristeći čaroliju prirode, Palčica će dokazati da i najmanja osoba može promijeniti stvari.

Barry i disco crvi

Animirani film o crvu Barryju koji odlučuje promijeniti karijeru i postaje disco zvijezda! Nije lako biti Barry. Crv nitko ne poštuje. Živi na dnu hranidbenog lanca. Ima najdosadniji posao u pogonu za preradu gnoja. Stvoren je za jednoličan život u mraku. Ali, jednog dana stara disco ploča potpuno preokrene njegov život. Odjednom shvaća svoju sudbinu: bit će zvijezda najveće svjetske disco grupe "Sunshine Barry And The Disco Worms"! Dobro - nema ruku, nema ritma i nema grupu, ali...

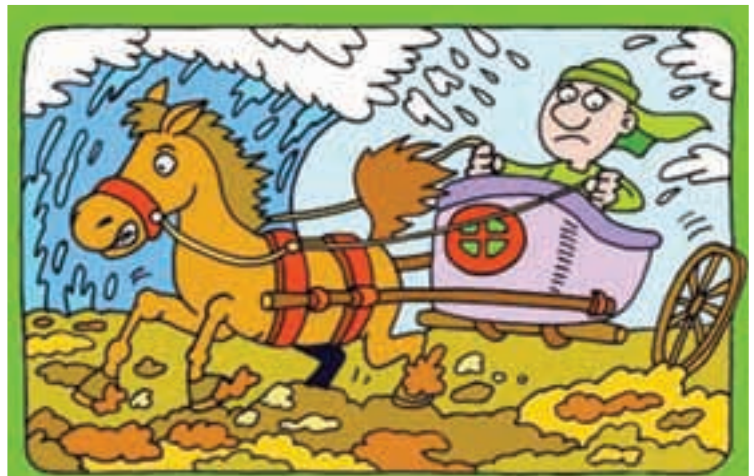

Priradio: Z. Sič

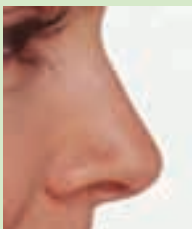
1. Promatrajući gornju sliku, na donjoj docrtaj i oboji ono što nedostaje:

2. Pronađi sedam razlika između dvije slike:

3. U osam smjerova pronadi i precrtaj sljedeće riječi: AUTOCESTA, OKO, AVION, BIJELO, NOS, CVIJEĆE, ČAVAO, ČIST, ČOKOLADA, UHO, ČUVARI, DJECA, DORUČAK, GNIJEZDO, GROŽĐE, KLJUČ, KOLAČ, KUĆA, VRT. Preostala slova dat će konačno rješenje. Upiši ga u kvadratiće ispod osmismjerke.

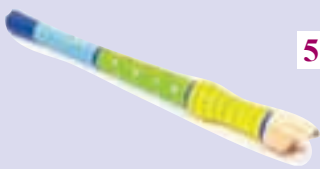
A	A	O	D	Z	E	J	I	N	G
K	C	D	Č	Č	A	L	O	K	R
A	A	E	A	U	O	M	A	A	O
Č	T	T	J	L	V	H	E	Ć	Ž
U	E	M	S	D	O	A	U	U	Đ
R	A	Ć	Č	E	B	K	R	K	E
O	T	I	E	I	C	O	O	I	N
D	S	O	J	J	A	O	I	Č	O
T	K	E	T	V	I	S	T	K	I
O	L	R	A	A		V	O	U	V
O	V	Č	Č	U	LJ	K	C	N	A

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Mali ljubitelji glazbene kulture, pozornost! Riješite križaljku prema ponuđenim slikama glazbala i u označenim poljima dobit ćete konačno rješenje - naziv za skladbu šaljiva ugođaja.

9.

2.

5.

4.

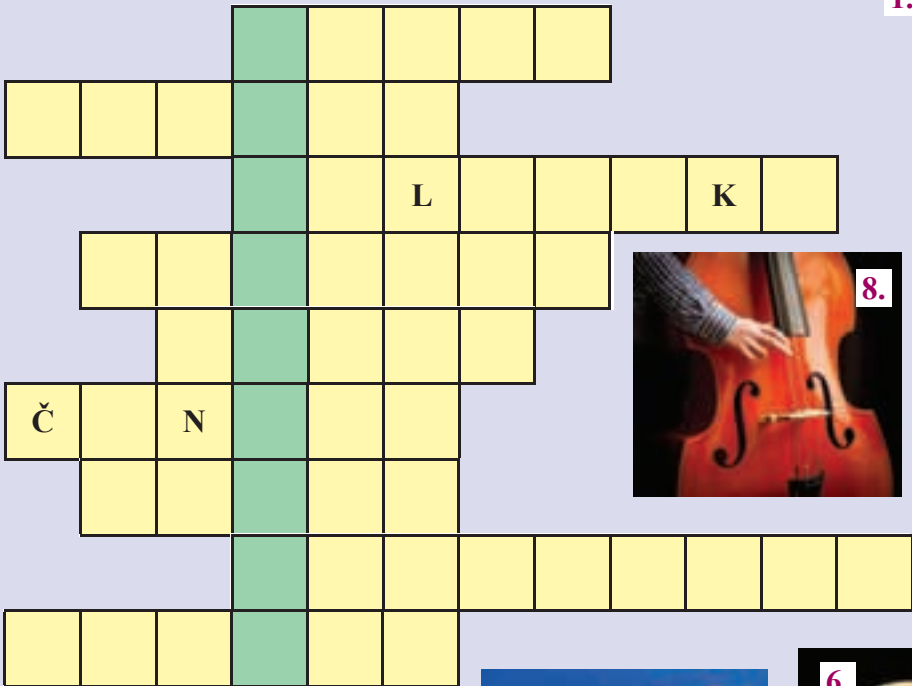
1.

8.

3.

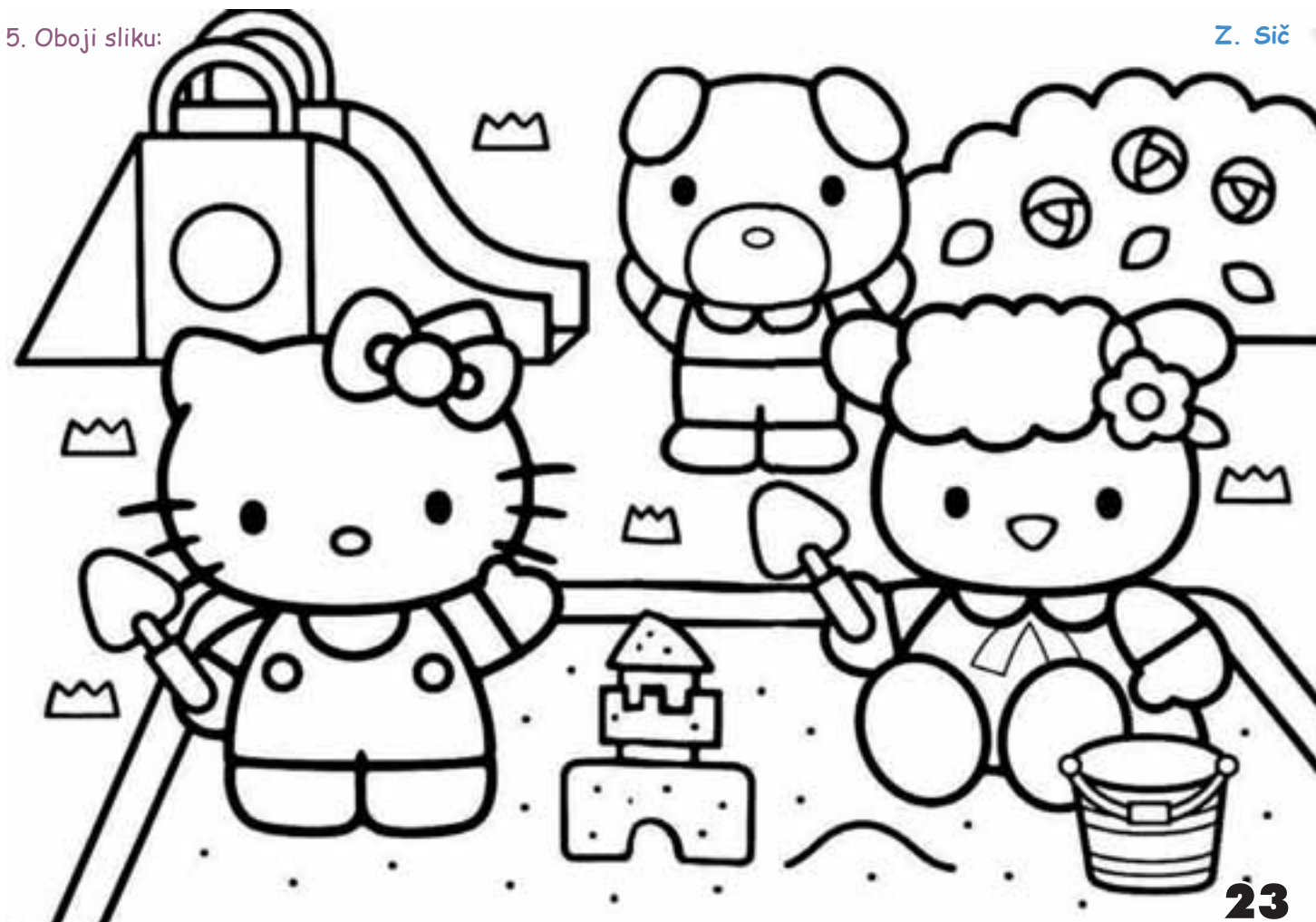
6.

7.

5. Oboji sliku:

Z. Sič

Ukrasne posude

U svakoj kući ima puno ambalaže s kojom ne znamo što bismo. Predložiti ću vam kako možete iskoristiti stare prazne konzerve i od njih napraviti lijepe i korisne posude za vrtno cvijeće.

Što vam je potrebno?

- prazne konzerve
- akrilna boja, spužvica i kist ili autolak u spreju
- žica i kliješta

Postupak:

1. Temeljito očistite konzervu (skinite naljepnicu i ljepilo koje ostaje ispod).
2. Ovisno o tome kakvu boju imate, nanosite ju na površinu. Autolak u spreju puno je jednostavniji - samo ga ravnomjerno našpricate i pustite da se osuši, no ukoliko imate akrilnu boju, možete i njome lijepo obojiti. Boju razrijedite vodom, uzmite komadić spužve i 'tapkajte' po konzervi. Poželjno bi bilo nanijeti bijelu boju kao temeljnu, a kada se ona dobro osuši, nanijeti željene boje.
3. Kistom možete dodatno ukrasiti: crtati cvjetove, različite likove ili nešto drugo, ovisno o željama i sposobnostima.
4. Kada se boja dobro osuši, zamolite roditelje da vam pomognu probušiti rupice kroz koje ćete provući žicu.
5. Sada vam još samo ostaje posaditi cvijeće, a u tome vam mogu pomoći mame i bake.
6. Budite ponosni jer će vam vrt ili balkon ove godine biti još ljepši zahvaljujući trudu koji ste uložili.

Miranda